

عنوان مقاله:

پیشرفتهای اخیر در هوش مصنوعی و اثرات آن در آموزش

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی علوم تربیتی، مشاوره، روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

اسداله راخداپور - دانشجو دکتری برنامه ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان.

حسین فلاحی نیا - دانشجو دکتری برنامه ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان.

نسرین خواجه حسنی - دانشجو دکتری برنامه ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان.

خلاصه مقاله:

ظهور فناوریهای نوآورانه تاثیر زیادی بر آموزش و یادگیری دارد. با توسعه سریع فناوری هوش مصنوعی در سالهای اخیر، استفاده از هوش مصنوعی در آموزش به طور فزایندهای مشهود شده است. هیژوهش حاضر نیز با هدف مروری کلی بر هوش مصنوعی و اثرات آن در آموزش و با روش تحلیل اسنادی و کتابخانه ای انجام شده است. جامعه آماری شامل کلیه کتابها، مقالات، اطلاعات، منابع، اسناد و مدارکی است که به موضوع هوش مصنوعی در آموزش پرداخته اند و نمونه آماری شامل کلیه منابع در دسترس محقق پیرامون موضوع مورد مطالعه است. یافته ها در بخش اول به سه پارادایم استفاده از هوش مصنوعی در آموزش اشاره میکند که در آن یادگیرنده نقشهای متفاوتی شامل: ۱) یادگیرنده به عنوان گیرنده ۲) یادگیرنده به عنوان همکار ۳) یادگیرنده به عنوان رهبر، دارد. بخش دوم به کاربردهای هوش مصنوعی در آموزش میپردازد از جمله: یادگیری شخصی سازی شده، دسترسی به آموزش، شبیه سازی، یادگیری تطبیقی و ارزیابی آموزشی. نقش معلمان در عصر هوش مصنوعی و چالشها و آینده آموزش با هوش مصنوعی نیز مورد بررسی قرار گرفت. در یک نتیجه گیری کلی میتوان بیان داشت که هوش مصنوعی وجود تمام پیشرفتهای هوش مصنوعی و آنچه که میتواند در آموزش انجام دهد، این فناوری نیازمند انسان محور شدن است. تحقیقات نشان داده که ماشین نمیتواند جایگزین معلم شود و روش کار و فرآیندهای هوش مصنوعی در آموزش، دور از هوش انسانی است که عمدتاً به دلیل عدم شفافیت در تصمیمگیری است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1757190>

